

## Arrest

nr. 285 138 van 21 februari 2023  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS  
Lange Lozanastraat 24  
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben, dient op 5 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 24 mei 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 3 oktober 2022.

1.3. Op 17 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire

beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 18 oktober 2022 en luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een moslim van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig uit Bagdad waar u uw hele leven woonde in de al Zayouna-wijk. U woonde in Bagdad samen met uw ouders, i.c. uw sjiitische moeder N.H.A.N. (OV X en CG X), uw soennitische vader A.B.R. en uw twee minderjarige zusjes N. (OV X) en H.. Uw moeder was de tweede echtgenote van uw vader. Hij huwde uw moeder maar bleef tevens gehuwd met zijn eerste echtgenote die in Mosul woonde met de kinderen. Af en toe ging uw vader nog op bezoek bij zijn eerste echtgenote. De families van zowel uw moeder alsook uw vader waren niet akkoord met het huwelijk van uw ouders, dit omwille van hun verschillende islamitische geloofsovertuigingen, en namen dat ook afstand van uw ouders. Jullie zouden ook verstoten zijn door de stammen waartoe uw ouders behoren. Toen u wat ouder was, werd u hierover ingelicht door uw ouders. Toen u in het eerste jaar van het lager middelbaar zat, zou u omwille van uw gemengde afkomst, problemen gekend hebben met een leerkracht. U zou het ganse jaar slechte punten van haar gekregen hebben. Omwille van uw gemengde afkomst zou u ook een geïsoleerd bestaan geleid hebben. U had amper vrienden of kennissen en kwam enkel buiten om naar school te gaan. In 2017 scheidden uw ouders. Jullie hadden sowieso altijd al een slechte band gehad met uw vader. Hij verwaarloosde jullie, ging veel uit en dronk. Na de scheiding zou uw vader teruggekeerd zijn naar Mosul, vanwaar hij afkomstig is, en opnieuw bij zijn eerste echtgenote zijn ingetrokken. Sinds uw ouders uit elkaar gingen, heeft u nog één keer per jaar telefonisch contact met uw vader. Hij verblijft tot op heden in Mosul.*

*In 2019 zou uw moeder problemen gekend hebben op haar werk, i.c. het ministerie van Elektriciteit. U weet niet juist wat zich op het werk afspeelde maar er zou uw moeder iets zijn gevraagd. Het bleek evenwel om iets illegaals te gaan en uw moeder weigerde dat te doen. Hierop zou de persoon die haar dat had gevraagd bedreigingen hebben geuit naar uw moeder toe, meer bepaald werd ermee gedreigd dat er iets met haar kinderen zou gebeuren. Uw moeder nam het evenwel niet ernstig. Kort nadien, i.c. op 29 januari 2019, zou uw zus H. niet thuis zijn gekomen van school. Uw moeder ging aangifte doen bij de politie en jullie gingen in de buurt van de school rondvragen of iemand iets gezien had. Een getuige vertelde dat hij gezien had dat een meisje in een wagen werd gesleurd. Op 1 februari 2019 werden jullie door de politie gecontacteerd met de melding dat het lichaam van uw zusje gevonden was. Hierop ging uw moeder opnieuw bij de politie en deze keer maakte ze melding van haar problemen met de persoon in kwestie, H.H.. H.H. werd opgepakt voor verhoor maar twee dagen later vrijgelaten daar hij niets met de zaak zou te maken hebben gehad. Een aantal dagen nadat het lichaam van uw zus gevonden werd, werd zij begraven en vond de 'fatiha' plaats bij jullie thuis. H.H. zou plots bij jullie thuis verschenen zijn en uw moeder - haar overige kinderen zouden de volgende zijn - opnieuw hebben bedreigd. Uw moeder besloot hierop te vertrekken. Ze contacteerde haar broer D. (OV X en CG X) die haar aanraade naar België te komen als ze hiertoe de mogelijkheid had. Uw moeder startte met de voorbereidingen en een paar dagen na de begrafenis van H. verliet u, samen met uw moeder en uw zusje N., Bagdad. Via een smokkelaar werden jullie ondergebracht in een woning in Dohuk (Koerdische Autonome Regio) waar jullie een maand verbleven. Vervolgens reisden jullie illegaal verder naar Turkije waar jullie eveneens een maand zouden verbleven hebben. Uiteindelijk konden jullie verstopt in een vrachtwagen verder reizen naar België. Jullie kwamen in België aan in april 2019. Op 29 april 2019 verzocht uw moeder een eerste keer om internationale bescherming. Op 5 september 2019 besliste de Commissaris-generaal in hoofde van uw moeder tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd in beroep op 2 april 2020 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).*

*Zonder het Belgische grondgebied te verlaten, verzocht uw moeder op 5 augustus 2020 een tweede keer om internationale bescherming. In kader van haar tweede verzoek besliste de Commissaris-generaal op 23 juni 2021 tot de niet-ontvankelijkheid. Haar beroep werd op 21 februari 2022 verworpen door de RvV.*

*Op 5 april 2022 verzocht uw moeder vervolgens een derde keer om internationale bescherming.*

*U, ondertussen meerderjarig geworden, diende op 5 april 2022 eveneens voor het eerst een eigen verzoek in.*

*Daags voor uw onderhoud op het CGVS had u nog telefonisch contact met uw vader. Hij deelde u mee dat hij via een vriend uit de Al Zayouna-wijk in Bagdad vernomen had dat H.H. onlangs bij jullie voormalige appartement naar jullie was komen informeren. U vreest voor uw leven ingeval van een terugkeer naar*

*Irak en verwijst hierbij naar de problemen die uw moeder kende op haar werk en de moord op uw zusje H.. U haalt voorts nog aan dat u, nu u volwassen bent, geen normaal leven zal kunnen leiden in Irak en dit omwille van uw 'gemengde islamitische afkomst'. U zal geen werk vinden, u heeft er geen connecties en zal, ingeval van eventuele problemen, geen bescherming kunnen krijgen van een stam daar jullie verstoten zijn. U wijst er voorts nog op dat u hier naar school gaat en het is uw droom om astronoom te worden. Ingeval van en terugkeer naar Irak zal u die droom niet kunnen realiseren, mede ook door het slechte niveau van het onderwijs daar.*

*Ter staving van uw verzoek legde u een kopie van de Iraakse identiteitskaart van uw vader, documenten betreffende uw school in België alsook foto's van u met uw vrienden voor. Na het persoonlijk onderhoud bezorgde uw advocaat via mail nog een kopie van uw Iraakse identiteitskaart alsook een kopie van een Iraaks schoolattest op uw naam.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk steunt op dezelfde motieven als deze die reeds door uw moeder werden aangehaald in het kader van haar opeenvolgende drie verzoeken, i.c. de problemen die ze kende op haar werk, de daaropvolgende ontvoering van en moord op uw zusje H. en het feit dat jullie tot op heden gezocht worden door de voormalige belager(s) van uw moeder.*

*Dient evenwel te worden opgemerkt dat reeds in hoofde van uw moeder haar eerste verzoek werd geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan haar vluchtrelaas. Deze beslissing werd bovendien bevestigd door de RvV en geniet aldus kracht van gewijsde. De twee daaropvolgende verzoeken die uw moeder indiende werden vervolgens telkens onontvankelijk verklaard en dit bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maakten dat uw moeder voor toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking kwam. Het beroep, ingediend in het kader van uw moeder haar tweede verzoek, werd vervolgens verworpen door de RvV. Het beroep, ingediend in het kader van haar derde verzoek, is nog hangende.*

*De exacte motieven op grond waarvan in hoofde van uw moeder herhaaldelijk kon worden besloten dat er geen elementen voorhanden zijn om te beslissen tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in haar hoofde staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissingen genomen in haar hoofde in het kader van haar opeenvolgende verzoeken. Kopieën van deze beslissingen werden in bijlage toegevoegd aan uw administratief dossier.*

*In het licht van bovenstaande vaststellingen mag het duidelijk zijn dat het louter volharden in en herhalen van hetzelfde verhaal als dat wat reeds herhaaldelijk door uw moeder werd aangehaald, én ongeloofwaardig werd bevonden, geenszins kan volstaan om de eerdere vaststellingen gedaan in het kader van uw moeder haar drie verzoeken te weerleggen.*

*Dient bijkomend te worden opgemerkt dat ook uw verklaringen op een aantal essentiële punten afwijken van de verklaringen die uw moeder aflegde in het kader van haar eerste verzoek. Zo wijken uw verklaringen ondermeer af van hetgeen uw moeder in het kader van haar persoonlijk onderhoud verklaarde over de tijd die verstreek tussen de verdwijning van uw zus en het moment dat jullie vernamen dat haar lichaam was gevonden, alsook aangaande de identiteit van de persoon die uw moeder bedreigde en die jullie verantwoordelijke achten voor de ontvoering van en moord op uw zus. Zo verklaarde uw moeder in het kader van haar eerste onderhoud bij het CGVS dat uw zus verdween op 29 januari en diezelfde nacht zouden jullie vernomen hebben dat haar lichaam gevonden werd (zie CGVS moeder 16/7/2019 p. 5 en 14). Uzelf verklaarde dat er 2 à 3 dagen zaten tussen het moment dat uw zus verdween en het moment dat jullie door de politie werden verwittigd dat haar lichaam gevonden werd (zie CGVS p. 9 en 15). Voorts verklaarde uw moeder in het kader van haar eerste onderhoud uitdrukkelijk dat ze op*

haar werk enkel bedreigd werd door A.A.B.. Ook al werd haar tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen op hetgeen ze voorheen bij de DVZ aanhaalde - daar verklaarde ze uitdrukkelijk dat ze door twee personen, i.c. A.A. - in het kader van haar tweede verzoek noemde ze tevens de volledige naam, i.c. H.H.A.A.A. (zie CGVS 28/4/2021 p. 8) - werd bedreigd (zie vragenlijst CGVS 1ste verzoek moeder) - ze ontkende uitdrukkelijk dat A.A. betrokken was bij de bedreigingen (zie CGVS moeder 1ste verzoek p. 19). In het kader van haar tweede verzoek liet ze dan weer optekenen dat deze (H.H.) A.A.A. de enige was met wie ze problemen kende op haar werk (zie CGVS moeder 2de verzoek p. 8). Deze naam werd overigens ook vermeld in het politioneel document dat uw moeder in het kader van haar tweede verzoek ter staving van haar relaas voorlegde bij het CGVS (zie kopie in uw administratief dossier).

Dat uw verklaringen, afgelegd in het kader van uw verzoek, aangaande voornoemde elementen wel overeenstemmen met wat uw moeder verklaarde in het kader van haar tweede verzoek, kan de vastgestelde ongerijmdheden niet weerleggen. Zoals u immers zelf uitdrukkelijk verklaarde werd u door uw moeder ingelicht over de problemen die zich voordeden in Irak (zie CGVS p. 16). Dat uw moeder, die in het kader van haar derde verzoek liet optekenen dat ze in het begin bij haar aankomst in België moe was en er misschien fouten gebeurden bij de vertaling - waarmee ze opnieuw tevergeefs poogde de ongerijmdheden die tussen haar verklaringen, afgelegd in het kader van haar eerste en tweede verzoek, werden vastgesteld te vergoelijken - u dus, met het oog op uw eigen verzoek en persoonlijk onderhoud op het CGVS logischerwijs de feiten weergaf overeenkomstig haar verklaringen afgelegd in het kader van haar tweede verzoek is geenszins ondenkbaar.

Dient bovendien te worden opgemerkt dat in het kader van uw moeder haar tweede verzoek bijkomend nog kon worden vastgesteld dat aan de toen door haar voorgelegde stukken geen bewijswaarde kon worden toegekend en deze evenmin in staat waren de eerder vastgestelde ongerijmdheden te weerleggen. De elementen op grond waarvan tot deze conclusie kon worden gekomen, staan duidelijk weergegeven in de beslissing genomen in haar hoofde in het kader van haar tweede verzoek. Dat uw verklaringen aangaande de datum van het overlijden van uw zus en de naam van de (vermoedelijke) dader in overeenstemming zijn met wat in de stukken staat vermeld, kan dan ook in uw hoofde niet volstaan om te besluiten tot de waarachtigheid van uw relaas en nood aan internationale bescherming.

Ook op volgende punten bleken jullie verklaringen niet éénsluidend. Zo verklaarde u dat H.H. werd opgepakt door de politie nadat uw moeder klacht indiende toen het lichaam van uw zus gevonden werd, i.c. op 1 februari 2019. Toen noemde ze zijn naam. H.H. werd twee dagen vastgehouden maar vervolgens vrijgelaten. Tijdens de fatiha/begrafenis van uw zusje, die een paar dagen later plaatsvond, zou hij bij jullie zijn langs geweest en uw moeder opnieuw bedreigd hebben. Hij zou haar hebben gezegd dat hij het niet zo zou laten dat ze klacht tegen hem indiende en wees erop dat 'de rest van haar kinderen ook nog wel aan de beurt zouden komen' (zie CGSV p. 9, 18 en 19). Volgens de verklaringen van uw moeder daarentegen kwam de politie na de begrafenis van uw zus bij jullie langs om te zeggen dat uw moeder zich bij de politie moest aanmelden. De dag nadien zou uw moeder zich effectief hebben aangemeld en toen de naam genoemd hebben van degene die zij verdacht van de ontvoering en moord op uw zus. Een week later zou deze persoon bij jullie zijn langs geweest en hebben gezegd dat hij niets te maken had met de moord, dat hij zo iets nooit zou doen. Over een bijkomende bedreiging naar u en uw zus N. toe blijkt niets uit de verklaringen van uw moeder (zie CGVS moeder 1ste verzoek, p. 14 en 15).

Naast de vastgestelde ongerijmdheden, dient voorts nog te worden gewezen op uw gebrekkige kennis aangaande de gebeurtenissen. Zo blijkt u niet te weten wie H.H. precies is noch hoe uw moeder hem kende. Evenmin blijkt u te weten waarom uw moeder problemen kende met deze persoon op haar werk of wat hij van haar wilde. Hoeveel tijd voor de verdwijning van uw zus uw moeder op haar werk bedreigd werd, waaruit de bedreiging precies bestond en hoe vaak ze zo bedreigd werd, wist u evenmin. U weet wel dat uw moeder naar de politie ging nadat uw zus verdween maar wat ze vertelde aan de politie, kon u dan weer niet zeggen. Er werd over dit alles blijkbaar ook niet gesproken. Jullie zouden een paar dagen na de verdwijning door de politie zijn gebeld dat het lichaam van uw zusje gevonden werd. U gevraagd waar het lichaam van uw zusje gevonden werd, moet u ook weer het antwoord schuldig blijven (zie CGVS p. 16, 17 en 18). U verklaarde voorts nog dat de persoon die uw zus ontvoerde en doodde, veel mensen kent en veel connecties heeft. Ook dit vernam u van uw moeder. Echter, u dan vervolgens gevraagd welke connecties hij heeft, waar, bij wie, etc., kon u dit weerom niet duiden (zie CGVS p. 19).

Uw gebrekkige kennis raakt aan de kern van uw relaas en doet dan ook bijkomend afbreuk aan de waarachtigheid van uw/jullie relaas. Dat u nog heel jong was toen u Irak verliet en toen mogelijks amper duidelijk wist wat er allemaal aan de hand was, kan zeker worden aangenomen. Echter, u bent ondertussen 18 jaar en dient nu een eigen verzoek in waarbij u zich beroept op deze feiten én opwerpt

*dat u tot op heden, omwille van deze feiten, een vrees heeft en niet naar Irak kan terugkeren. Er kan dan ook in alle redelijkheid verwacht worden dat u zich ondertussen duidelijk zou hebben geïnformeerd omtrent deze kernelementen van uw relaas zodat u hieromtrent overtuigende en concrete verklaringen zou kunnen afleggen om op die manier de Commissaris-generaal een zo duidelijk mogelijk beeld te schetsen van uw situatie en de risico's die u mogelijks loopt ingeval van een terugkeer.*

*Rekening houdende met voorgaande mag het duidelijk zijn dat u niet heeft weten te overtuigen dat u, met uw moeder en zus N., Irak diende te verlaten omwille van de problemen die uw moeder kende op haar werk en die het leven kostte aan uw zusje H..*

*Dat u tot op heden een risico loopt omwille van deze feiten ingeval van een terugkeer naar Irak, i.c. de persoon die uw zusje doodde zou tot op heden naar jullie komen zoeken in de wijk, iets wat u recent nog via uw vader zou vernomen hebben (zie CGVS p. 3 en 4), kan dan ook geenszins worden weerhouden. Los van het feit dat u hier niet verder komt dan het uiten van loutere beweringen én de vaststellingen dat uw vader bezwaarlijk als een objectieve informatiebron kan beschouwd worden, moet nog worden opgemerkt dat het hier feiten betreft die rechtstreeks voortvloeien uit andere feiten die reeds ongeloofwaardig werden bevonden.*

*Volledigheidshalve kan nog worden gewezen op volgende opmerkelijke vaststellingen die verder afbreuk doen aan uw gehele geloofwaardigheid. U verklaarde aanvankelijk dat jullie op een legale manier, met jullie paspoorten, Irak in 2019 verlieten met het vliegtuig. Jullie reisden naar Turkije waar jullie een maand verbleven. Vervolgens reisden jullie verder naar België. U ontkende verder dat u ooit een visum heeft gehad. U vroeg wel éénmalig een visum aan in 2015 maar kreeg toen geen uitgereikt (zie CGVS p. zie CGVS p. 11, 12 en 13). Bij de DVZ verklaarde u daarentegen dat jullie illegaal, met de auto, vanuit Irak vertrokken richting Turkije alwaar jullie een week verbleven voor jullie naar België verder reisden. U geconfronteerd met deze ongerijmdheden, stelde u aanvankelijk dat u het zich niet kon herinneren. Uiteindelijk beweerde u dat u zich vergiste. Jullie reisden illegaal het land uit en dit met de auto (zie CGVS p. 14). Dat u zich zo zou vergissen, is toch opmerkelijk temeer daar er logischerwijs kan verondersteld worden dat deze reis toch de nodige indruk zal gemaakt hebben en u zich wel nog zou kunnen herinneren of u verstoppt in een auto samen met andere mensen Irak werd uitgesmokkeld (zie CGVS p. 14), dan wel gewoon legaal en comfortabel met het vliegtuig het land heeft verlaten.*

*Dat u nooit een visum zou gehad hebben (zie supra), blijkt evenmin te kloppen. Immers, in uw administratief dossier steekt informatie waaruit blijkt dat u in 2018 twee keer een visum kreeg uitgereikt. U hierop gewezen, stelde u eerst weerom dat u zich dit niet kon herinneren. Uiteindelijk bleek u het zich wel te herinneren. Meer zelfs, u bleek zich plots ook te herinneren dat u in 2018 met uw moeder en uw zus Nour naar Duitsland reisde met het vliegtuig, dit op bezoek bij uw oom. Jullie verbleven er iets meer dan een maand en keerden vervolgens terug naar Irak met het vliegtuig (zie CGVS p. 12). U zou later in 2018 nogmaals een visum uitgereikt gekregen hebben om bij uw oom op bezoek te gaan maar jullie zouden toen niet gegaan zijn, dit omdat uw moeder geen verlof kon krijgen op haar werk (zie CGVS p. 12 en 13). Het is weerom zeer opmerkelijk dat u zich dit aanvankelijk allemaal niet zou herinnerd hebben.*

*Het mag duidelijk zijn dat het feit dat u ook geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs van uw eerdere uitreis, uw verblijf in Duitsland, van uw beweerde terugkeer naar Irak en onmogelijke nieuwe uitreis uit Irak in 2018, in combinatie met uw ongerijmde verklaringen aangaande uw uitreis in 2019 problematisch is. Mede in het licht van bovenstaande vaststellingen aangaande de ongeloofwaardigheid van de feiten die jullie er in 2019 toe zouden hebben aangezet Irak te verlaten, dringt de vraag zich op of u in 2019 überhaupt in Irak aanwezig was. U legt immers ook geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs voor waaruit zulks kan blijken.*

*Naast de problemen die jullie zouden hebben gekend omwille van uw moeder haar werk en de moord op uw zus H., haalde u voor het overige nog een aantal eigen elementen aan die een terugkeer voor u onmogelijk maken. Zo beweerde u nog dat u uit een gemengd huwelijk komt - uw moeder is sjiitische en uw vader een soenniet - en dit zorgde ervoor dat u problemen kende. U leefde een geïsoleerd bestaan, had geen vrienden en kende problemen op school met een leerkracht. Bovendien zal u geen werk kunnen vinden, dit ook omdat u geen connecties heeft in Irak. U bent nu meerderjarig en zal moeilijk terug aansluiting vinden indien u nu terug zou moeten naar het Iraakse onderwijssysteem. Het niveau van het onderwijs is immers ondermaats in Irak en u wil graag astronoom worden. Tot slot wijst u er nog op dat u geen stam heeft. Uw ouders huwden indertijd zonder toestemming van de families en werden door de families verstoten waardoor zij, en bijgevolg ook u, nu geen aansluiting heeft bij de stam van uw vader*

*noch de stam van uw moeder. Als u problemen zou hebben in Irak zal u niet kunnen rekenen op de bescherming van een stam (zie CGVS p. 2, 3, 16, 20 en 21).*

*Allereerst dient opnieuw te worden gewezen op het opmerkelijke feit dat u van dit alles met geen woord heeft gerept bij de DVZ in het kader van uw verzoek. Nochtans haalt u deze elementen nu ook aan als redenen die een terugkeer naar Irak voor u onmogelijk maken, zodat logischerwijs kan verondersteld worden dat deze, voor u relevante elementen, ook reeds ter sprake zouden gekomen zijn bij de DVZ. Dat u bij de DVZ enkel kort mocht vertellen over de reden van uw vertrek (zie CGVS p. 3) volstaat niet. Dat u niet de tijd of ruimte zou gehad hebben deze elementen (spontaan) aan te brengen, minstens te vermelden, toont u immers geenszins aan. U werd bij de DVZ bovendien wel uitdrukkelijk gevraagd (i) een overzicht te geven van alle feiten omwille waarvan u het land heeft verlaten, (ii) of u nog andere problemen kende met de overheid, burgers of van algemene aard én (iii) of u nog iets toe te voegen had (zie vragenlijst CGVS). Dat u aldus niet de kans zou hebben gehad om ook deze feite aan te brengen, is niet ernstig. Bovendien heeft ook uw moeder doorheen haar drie voorgaande verzoeker nooit met een woord gerept over het feit dat jullie verstoten werden door de stam(men) en de families omwille van haar huwelijk, wat toch mag verbazen indien dit de waarheid zou betreffen. U toont dit overigens ook geenszins aan aan de hand van enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs.*

*Hoe dan ook, ondertussen lijken de banden met de familie(s) wel hersteld. U verklaarde zelf dat jullie in Irak contact hadden met de familie van uw moeder, jullie woonden dichtbij elkaar. Jullie kwamen ook doelbewust naar België omdat de familie van uw moeder hier verblijft (zie CGVS p. 14 en 15). Jullie gingen ook op reis naar Duitsland, dit op bezoek bij een broer van uw moeder, in 2018 (zie infra) en ondertussen verblijven ook de zussen van uw moeder hier en kwam ook uw grootmoeder - die ondertussen overleden is - naar België (zie CGVS p. 10). Ook uw vaders band met zijn familie is hersteld. Hij keerde terug naar Mosul en woont er ondermeer samen met zijn broer (zie CGVS p. 7). Dat u in Irak geen bescherming zou kunnen krijgen van de stam, betreft een blote bewering die u op geen enkel manier kan staven. Moet hier overigens nog worden aan toegevoegd dat u ook zelf toegeeft dat u nog nooit in een situatie heeft verkeerd waarbij u nood had aan stammenbescherming maar deze niet kon krijgen. Uw bewering is dan ook louter hypothetisch en kan niet weerhouden worden om in uw hoofde te beslissen tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.*

*Ook uw bewering dat u geen werk zal kunnen vinden in Irak omdat u geen connecties heeft, wat een belangrijke voorwaarde is in Irak, is puur hypothetisch en wordt op geen enkele manier ondersteund. Dit terzijde, de mogelijke moeilijkheden die u zou kunnen ondervinden om werk te zoeken in Irak betreffen een probleem van louter economische aard en kan dus evenmin weerhouden worden om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Hetzelfde kan worden opgemerkt voor uw stelling dat het onderwijsniveau in Irak van mindere kwaliteit is.*

*Dat u indertijd problemen kende op school met een leerkracht die u in het eerste jaar van het middelbaar onderwijs een gans jaar lang slechte punten gaf - al komt u ook hier niet verder dan het uiten van blote beweringen - wordt vooralsnog niet betwist. Hoe dan ook, los van die ene leerkracht kon u blijkbaar wel uw jaar afronden en overgaan naar het volgende jaar. U volgde onderwijs tot in de helft van het vierde middelbaar en kende in die laatste jaren geen verdere problemen op school. Het mag duidelijk zijn dat dit ook geenszins volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade.*

*Dat u tot slot hier school loopt en hard uw best doet om uw droom te realiseren, kan zeker worden aangenomen doch dit heeft geen uitstaans met uw asielrelaas noch met de beoordeling van uw situatie ingeval van een terugkeer naar Irak. Voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van uw situatie in België dient u zich te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde, op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.*

*Rekening houdende met al bovenstaande bevindingen dient dan ook te worden besloten dat u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.*

*Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het*

betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term ‘Baghdad Belts’. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_irak\\_veiligheidssituatie\\_20211124.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_iraq\\_security\\_situation\\_20220223.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bestaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten berrmbommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook

geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u voorgelegde documenten kunnen evenmin een ander zicht werpen op voorgaande. De kopieën van uw alsook uw vaders identiteitskaart bevestigen louter jullie persoonsgegevens dewelke vooralsnog

*niet worden betwist. De documenten van uw school in België en de foto's met uw vrienden betreffen louter uw situatie in België en hebben geen uitstaans met uw situatie in Irak. Het Iraakse attest van uw school - overigens louter een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan - kan tot slot hoogstens aantonen dat u ingeschreven was op school voor het schooljaar 2018-2019. Dat u daadwerkelijk in 2019 nog in Irak aanwezig was en er school liep, is niet aangetoond. Dat in het attest vermeld staat dat u de school verlaten heeft op 3 maart 2019 doet eens te meer de nodige vragen rijzen bij uw waarachtigheid. Immers, u verklaarde dat uw laatste schooldag de dag was dat uw zus verdween. Conform uw verklaringen werd uw zus twee à drie dagen na haar verdwijning dood teruggevonden, i.c. op 1 februari 2019. Hieruit volgt dat uw zus aldus ergens eind januari zou verdwenen zijn. Dat u aldus, zoals het attest vermeld, de school verliet op 3 maart 2019 strookt niet met uw verklaringen dat u niet meer naar school ging in de dagen na de verdwijning van Huda (zie CGVS p. 18). Voor zover u zou willen laten uitschijnen dat de datum vermeld op het attest overeenkomt met de datum dat u Irak verliet, moet nogmaals worden benadrukt dat u geen enkel tastbaar begin van bewijs van uw uitreis uit Irak voorlegde. In elk geval kan het voorlegde schoolattest niet worden weerhouden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van uw verblijf tot maart 2019 in Irak noch van de problemen die u en uw familie zouden gekend en omwille waarvan jullie het land zouden hebben moeten verlaten. Volledigheidshalve kan hier nog worden opgemerkt dat de bewijswaarde van Iraakse documenten sowieso slechts relatief is, gezien alle Iraakse documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden.*

*Zoals hierboven aangehaald werd in hoofde van uw moeder in het kader van haar derde verzoek besloten tot de niet ontvankelijkheid. Het feit dat in hoofde van uw oom Doried (OV 6.814.311), uw tante Amal (OV 7.925.663) en uw tante Faiza (OV 8.889.229) werd beslist tot toekenning van de vluchtelingenstatus en dat in hoofde van uw oom Luay (OV 7.898.210) werd beslist tot toekenning van de vluchtelingenstatus kan evenmin een ander licht werpen op bovenstaande. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers individueel en op zijn eigen merites te worden beoordeeld.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

#### **2. Het verzoekschrift**

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48 tot en met 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Hij betoogt dat hij zich niet beperkt heeft tot een verwijzing naar de asielmotieven van zijn moeder, zoals de commissaris-generaal geïnterpreteerd heeft. Hij wijst erop dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud heeft uitgelegd dat hij sedert 2019 onafgebroken in België verblijft, hij minderjarig was toen hij uit Irak vertrok, hij in België naar school gaat en hier is opgegroeid. Hij wijst erop dat hij documenten heeft overhandigd aangaande zijn schoolgaan in België alsook foto's waaruit blijkt dat hij in België een belangrijk sociaal leven heeft opgebouwd en hij gedreven is in de zaken die hij doet. Hij stelt dat hij tevens het contrast met zijn leven in Irak heeft geschetst en melding heeft gemaakt van zijn familiaal netwerk in België. Zijn oom en twee tantes zijn langdurig in België geïntegreerd en ingeburgerd. Ten onrechte meent de commissaris-generaal dat die elementen geen uitstaans hebben met zijn beschermingsverzoek, nu hij de mening is toegedaan dat hij zich de westerse waarden eigen heeft gemaakt, wat haaks staat op de heersende waarden en normen in Irak. Hij meent dat hij uitgesloten of gediscrimineerd zal worden bij een terugkeer naar Irak.

Hij benadrukt dat zijn beschermingsverzoek op zelfstandige basis onderzocht dient te worden en dat niet louter kan worden verwezen naar de eerder genomen beslissingen van de commissaris-generaal of naar de verklaringen van zijn moeder. De essentiële punten die afwijken van het relaas van zijn moeder dienden volgens hem te worden onderzocht. Het is volgens hem niet zo dat omdat ze verschillend zijn, ze per definitie niet geloofwaardig zijn. Omdat het relaas van zijn moeder als ongeloofwaardig werd beschouwd en hij afwijkende verklaringen heeft afgelegd, dient te worden vastgesteld dat er een

mogelijkheid is dat hij wel degelijk een beeld heeft geschept van de redenen waarom hij, zijn zus en zijn moeder Irak dienden te verlaten.

Hij wijst erop dat hij, ondanks zijn zeer jonge leeftijd van 18 jaar, naar best vermogen getracht heeft toe te lichten welke vrees hij heeft bij een terugkeer naar Irak. Hij benadrukt dat hij nog minderjarig was toen hij Irak heeft verlaten. Zijn achtergrond zou ten onrechte niet betrokken zijn geweest bij het nemen van de bestreden beslissing.

Vervolgens bekritiseert hij het onderhoud bij de DVZ, stellende dat hij er niet werd bijgestaan door een vertrouwenspersoon of raadsman, hij de taal niet spreekt en volledig afhankelijk was van de persoon van de DVZ. Hij moest bovendien op alle vragen een kort antwoord geven en het werd hem duidelijk gemaakt dat hij nadien meer kon vertellen tijdens het onderhoud. Hij vervolgt dat er geen controle is op hoe het gesprek is verlopen en meent dat de bewijswaarde van zijn handtekening bijzonder relatief is. Hij hekelt nog het feit dat hij geen kopie kreeg van de vragenlijst.

In ondergeschikte orde verzoekt hij de subsidiaire bescherming te worden toegekend.

### 3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stukken neergelegd.

### 4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

#### 4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele

omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

#### 4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asielrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest dat hij bij terugkeer naar Irak gezocht zal worden door de belager van zijn moeder, die problemen kende op haar werk, en die het leven gekost hebben aan zijn zusje H. Daarnaast geeft hij aan dat hij uit een gemengd huwelijk komt waardoor hij problemen heeft gekend, hij een geïsoleerd bestaan leefde, hij geen vrienden had en problemen kende met een leerkracht op school. Hij vreest bij terugkeer geen werk te zullen vinden bij gebrek aan connecties in Irak. Tenslotte geeft hij aan dat hij geen aansluiting heeft bij een stam waardoor hij, indien er zich problemen zullen voordoen, niet zal kunnen rekenen op bescherming in Irak.

In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd en baseert de commissaris-generaal zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) verzoeker steunt zijn beschermingsverzoek hoofdzakelijk op dezelfde motieven als deze die reeds door zijn moeder werden aangehaald in het kader van haar opeenvolgende drie beschermingsverzoeken, namelijk de problemen die ze kende op haar werk, de daaropvolgende ontvoering van en moord op zijn zusje H. en het feit dat zij tot op heden gezocht worden door de voormalige belager(s) van zijn moeder en dat hieraan geen geloof werd gehecht. De commissaris-generaal merkte hierbij nog op dat het derde beschermingsverzoek ingediend door zijn moeder nog hangende is.
- ii) Verzoekers verklaringen wijken op volgende essentiële punten af van de verklaringen die zijn moeder aflegde in het kader van haar eerste verzoek terwijl hij zelf uitdrukkelijk verklaarde dat hij door zijn moeder werd ingelicht over de problemen die zich voordeden in Irak: (a) de tijd die verstreek tussen de verdwijning van verzoekers zus en het moment dat ze vernamen dat haar lichaam was gevonden, (b) de identiteit van de persoon die zijn moeder bedreigde en die ze verantwoordelijke achten voor de ontvoering van en moord op zijn zus; (c) het moment waarop zijn moeder naar de politie is gestapt. De commissaris-generaal merkt nog op dat het gegeven dat verzoekers verklaringen aangaande de datum van het overlijden van zijn zus en de naam van de (vermoedelijke) dader in overeenstemming zijn met wat in de stukken die zijn moeder had neergelegd in het kader van haar tweede beschermingsverzoek staat vermeld, niet kan volstaan om tot de waarachtigheid van zijn relaas te besluiten nu aan die stukken geen bewijswaarde kon worden toegekend.
- iii) Verzoekers gebrekkige kennis aangaande de volgende elementen, die raken aan de kern van zijn relaas, doet bijkomend afbreuk aan de waarachtigheid van zijn relaas (a) de persoon rond H.H.; (b) de reden waarom zijn moeder met H.H. problemen kende; (c) wanneer en hoe vaak zijn moeder bedreigd werd; (d) wat zijn moeder vertelde aan de politie; (e) de plaats waar het lichaam van zijn zusje werd gevonden; (f) welke connecties de ontvoerder van zijn zus heeft. Dat verzoeker toen nog jong was, kan het gebrek aan kennis niet verschoenen.
- iv) Dat verzoekers vader hem zou hebben meegedeeld dat de moordenaar van zijn zusje tot op heden naar hem en zijn familie op zoek is, betreft niet meer dan een losse bewering;
- v) De volgende opvallende verklaringen doen afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid: (a) verzoekers wisselende verklaringen over het al dan niet legaal vertrek; (b) verzoekers verklaring over het al dan niet bezitten van een visum.
- vi) M.b.t. verzoekers eigen elementen die een terugkeer onmogelijk zouden maken, merkt de commissaris-generaal op dat (a) verzoeker hiervan geen melding heeft gemaakt bij de DVZ (b) verzoekers moeder doorheen haar drie voorgaande verzoeken nooit met een woord gerept heeft over het feit dat zij

verstoten werden door de stam(men) en de families omwille van haar huwelijk; (c) hoe dan ook de banden met de familie(s) ondertussen hersteld lijken te zijn; (d) verzoeker zich nog nooit in een situatie bevond waarbij hij nood had aan stammenbescherming maar deze niet kon krijgen; (e) zijn bewering dat hij geen werk zal kunnen vinden in Irak omdat hij er geen connecties heeft, puur hypothetisch is, op geen enkele manier ondersteund wordt en dergelijke eventuele moeilijkheden louter economische van aard zijn (f) het gegeven dat het onderwijsniveau in Irak van mindere kwaliteit is en dat hij problemen heeft gekend met een leerkracht op school, geen aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

4.3.2. De commissaris-generaal stelt op goede gronden vast dat verzoekers beschermingsverzoek hoofdzakelijk gesteund is op de vluchtmotieven die zijn moeder heeft uiteengezet tijdens haar drie opeenvolgende beschermingsverzoeken en dat haar relaas reeds als ongeloofwaardig werd beoordeeld. Het is dan ook correct om te concluderen dat verzoeker zich bezwaarlijk op dienstige wijze kan beroepen op diezelfde motieven ter staving van zijn eigen beschermingsverzoek zonder hierbij elementen aan te brengen die voorgaande beoordelingen zouden doen wankelen. De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing – die door de Raad pertinent en draagkrachtig worden bevonden – op geen enkele wijze weerlegt. Hij beperkt zich immers tot de nietszeggende bewering dat nu het relaas van zijn moeder als ongeloofwaardig werd beschouwd en hij afwijkende verklaringen heeft afgelegd, er een mogelijkheid is dat hij wel degelijk een correct beeld heeft geschept van de redenen waarom hij, zijn zus en zijn moeder Irak dienden te verlaten. Verzoeker laat in zijn geheel na om aan te tonen om welke redenen en op welke precieze punten zijn relaas wel geloofwaardig zou moeten zijn enkel en alleen omdat zijn relaas op bepaalde punten niet strookt met die van zijn moeder, terwijl de kern van hun relaas betrekking heeft op dezelfde problematiek, zoals overigens ook op correcte wijze werd toegelicht in de bestreden beslissing.

Het is een evidentie dat bij de beoordeling van verzoekers beschermingsverzoek rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit de beslissingen die genomen werden in het kader van de beschermingsverzoeken die werden ingediend door zijn moeder, precies omdat verzoeker zich baseert op dezelfde vluchtmotieven en omdat de beslissingen genomen ten aanzien van de moeder, alsook de verhoren die hieraan vooraf gingen, toegevoegd werden aan het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie). Dat deze elementen dan in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou hebben onderzocht of er eigen elementen zijn die de nood aan internationale bescherming aantonen. De Raad dient hierbij er ook aan te herinneren dat voor zover verzoeker zich beroept op de elementen die reeds werden onderzocht in het kader van het beschermingsverzoek van zijn moeder en waaromtrent reeds beslissingen werden genomen, waartegen de beroepen werden verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij kan worden vastgesteld dat verzoeker elementen naar voren brengt die nopen tot een andere beoordeling, wat *in casu* niet het geval is.

4.3.3. Verzoeker stelt nog in het verzoekschrift dat zijn beschermingsverzoek op zelfstandige basis onderzocht dient te worden en dat niet louter kan worden verwezen naar de eerder genomen beslissingen van de commissaris-generaal of naar de verklaringen van zijn moeder. Dergelijk betoog is niet meer dan een bevestiging van datgene wat *in casu* gedaan werd. Immers zoals duidelijk blijkt uit de bestreden beslissing werd er vooreerst op gewezen dat de vluchtmotieven grotendeels gelijklopen met de vluchtmotieven die zijn moeder ten berde bracht en werd vervolgens ingegaan op zijn eigen vluchtmotieven. M.b.t. die eigen vluchtmotieven, namelijk zijn beweerde moeilijkheden om aan werk te geraken in Irak, de mindere kwaliteit van het onderwijssysteem en het feit dat hij er niet behoort tot een stam en er asociaal is geworden (CGVS verhoor, p. 3), oordeelt de Raad dat zij geen verband houden met de criteria voorzien in het Vluchtelingenverdrag. Verzoekers betoog doet hierover niet anders denken.

4.3.4. Waar verzoeker nog betoogt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud naar best vermogen antwoord gaf op de vragen die hem werden gesteld en dat er geen rekening gehouden wordt met het gegeven dat hij slechts 18 jaar is en hij nog heel jong was op het moment van de gebeurtenissen, kan hij geenszins worden gevolgd. De Raad wijst erop dat verzoeker in eigen hoofde als meerderjarige een beschermingsverzoek heeft ingediend, waardoor er redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij dan ook in staat is om de redenen die aanleiding hebben gevormd voor zijn vlucht, op coherente en nauwkeurige wijze mee te delen. De medewerkingsplicht legt hem immers de verplichting op om zo

accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Dit geldt des te meer nu hij samen met zijn moeder zijn herkomstland heeft verlaten en niet kan worden ingezien dat verzoeker zich niet – voor zover dit nodig zou zijn – zou informeren bij zijn moeder omtrent de kernelementen van zijn relaas, te meer nu die hoofdzakelijk verband houden met de problemen die zijn moeder heeft gekend.

4.3.5. De Raad stelt vast dat verzoeker er voor het overige niet in slaagt om de in de bestreden beslissing vastgestelde onwetendheden, incoherenties, onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden in zijn vluchtrelaas te verklaren of te weerleggen. De bevindingen van de commissaris-generaal over verzoekers vluchtrelaas, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Ze blijven dan ook gehandhaafd en worden integraal overgenomen.

4.3.6. Waar hij opwerpt dat de verwerende partij verklaringen gebruikt die worden genoteerd zonder de aanwezigheid van een vertrouwenspersoon of raadsman, dat hij de taal niet spreekt en een controle op de manier waarop het gesprek is verlopen nagenoeg onbestaande is, wijst de Raad op wat volgt.

De door verzoeker afgelegde verklaringen bij de DVZ worden opgetekend door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming onjuist weer te geven en diens verslag biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit.

Het verslag geniet, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid. Verzoeker mag bewijzen dat hij hetgeen in het verslag werd neergeschreven op een andere manier heeft gezegd. Hij dient deze beweringen evenwel te ondersteunen met concrete en pertinente gegevens. Echter slaagt verzoeker er niet in zijn beweringen dienaangaande hard te maken. Door zich louter af te vragen of deze opgetekende verklaringen wel een getrouwe weergave zijn van wat hij heeft gezegd, nu er geen advocaat bij aanwezig was en hij de taal niet spreekt, toont verzoeker niet aan dat er fouten zijn gebeurd en dat de beslissing hierdoor mogelijk anders zou zijn geweest. Evenmin toont verzoeker *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat of vertrouwenspersoon een weerslag zou kunnen hebben gehad op zijn verklaringen bij de DVZ.

Het is overigens niet ernstig om na confrontatie met de bestreden beslissing op algemene wijze kritiek te uiten op het verloop van het interview op de DVZ. De Raad wijst erop dat niets verzoeker ervan weerhield om een opmerking te formuleren indien hij zich niet akkoord kon verklaren met de manier waarop hij werd gehoord. Verzoeker heeft echter nagelaten dit te doen. Hij werd bovendien bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en maakte geen gewag van enig tolk- of taalprobleem. Verder blijkt uit het administratief dossier dat de CGVS-vragenlijst in het Arabisch aan verzoeker werd voorgelezen en dat hij deze zonder voorbehoud heeft ondertekend waarbij hij uitdrukkelijk verklaarde dat alle bovenstaande verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (CGVS vragenlijst, p. 2). Bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, wordt datgene wat erin werd opgenomen dan ook geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen.

Tevens antwoordde verzoeker ten overstaan van het CGVS bevestigend dat het interview op de DVZ goed was verlopen, hij geen opmerkingen heeft en niets heeft toe te voegen aan zijn eerste interview (CGVS verhoor, p. 2). De Raad kan aldus niet anders dan vaststellen dat verzoeker in de mogelijkheid is geweest om de correctheid van het verslag van de DVZ na te gaan en de weergave van zijn verklaringen te controleren, alsook dat hij bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS de kans kreeg om de eventuele gebreken in de vragenlijst aan te kaarten. Indien de vragenlijst ingevuld op de DVZ fouten zou bevatten, kan dan ook worden verwacht dat verzoeker dit bij aanvang van het persoonlijk onderhoud zou hebben rechtgezet.

De beperkte tijdsduur bij het invullen van de vragenlijst biedt evenmin enige verschoning voor verzoekers tegenstrijdige en gebrekkige verklaringen. Verzoeker werd er bij aanvang van het interview op de DVZ uitdrukkelijk op gewezen dat bij het invullen van de vragenlijst van hem wordt verwacht dat hij nauwkeurig, maar in het kort, weergeeft waarom hij bij terugkeer problemen vreest of riskeert en dat hij in het kort de voornaamste elementen of feiten weergeeft. Het feit dat verzoeker kort op de vragen diende te antwoorden, doet niets af aan de redelijke verwachting dat hij zowel op de DVZ als op het CGVS coherente verklaringen aflegt.

4.3.7 Waar verzoeker in voorliggend verzoekschrift nog stelt dat hij zich de westerse waarden eigen heeft gemaakt nu hij in België is aangekomen toen hij nog minderjarig was, hij hier naar school gaat en hij verblijft bij zijn familieleden die geïntegreerd en ingeburgerd zijn en hierbij nog aanstipt dat de waarden die hij zich in België eigen heeft gemaakt haaks staan op de waarden die gelden in Irak, stelt de Raad vast dat verzoeker nalaat zijn vrees in dit verband, die hij overigens niet eerder tijdens de administratieve procedure heeft aangehaald, *in concreto* aannemelijk te maken. Door voorgaande elementen aan te reiken, toont hij bezwaarlijk aan dat hij omwille van zijn verblijf in België intussen dermate zou zijn verwesterd dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou kennen ingeval van terugkeer naar Irak. Verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat hij omwille van zijn verblijf in België sedert 2019 zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Irak vigerende wetten, regels of gebruiken of dat hij omwille van zijn opvattingen vervolging riskeert of een reëel risico op ernstige schade loopt. Verzoeker laat overigens onbesproken wat dan wel de Iraakse waarden en normen zouden zijn waarnaar hij zich niet meer zou kunnen schikken en die zouden nopen tot de toekenning van de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont overigens hoegenaamd niet *in concreto* aan dat hij thans bij een terugkeer naar Irak omwille van zijn langdurig verblijf in Europa een doelwit zal vormen voor de Iraakse autoriteiten. Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie kan overigens niet blijken dat een verblijf in Europa, het schoollopen in Europa en het hebben van familieleden in Europa verzoeker onder de negatieve aandacht van de Iraakse overheden zou brengen. Verzoeker brengt daartoe alleszins geen enkele concrete elementen aan. De Raad herhaalt dat verzoeker ook niet dienstig kan betwisten dat zijn integratie en zijn wens om hier school te lopen geen verband houden met de criteria voorzien in het Vluchtelingenverdrag, zoals reeds *supra* uiteengezet. Het staat verzoeker vrij om daartoe de geëigende procedures te volgen. Waar hij nog opmerkt dat hij uitgesloten of gediscrimineerd zal worden bij een terugkeer naar Irak, komt hij wederom niet verder dan loutere beweringen. Bovendien dient eraan te worden herinnerd dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging inhoudt in vluchtelingenrechtelijke zin. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst *quasi* ondraaglijk wordt. De Raad kan voorgaande niet ontwaren uit de stukken van het administratief dossier. Hierbij dient nog te worden aangestipt dat verzoeker, gevraagd of hij eigen persoonlijke problemen heeft gekend met de Iraakse overheid of andere burgers, ontkennend antwoordde (CGVS verhoor, p. 21).

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

4.3.8. Gelet op voorgaande oordeelt de Raad dat verzoeker geen concrete zwaarwichtige elementen aanbrengt waaruit geconcludeerd kan worden dat hij in Irak actueel daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag dient te koesteren of er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

#### 4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 als uit de EASO Country Guidance Note: Iraq van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld. Op basis de beschikbare landeninformatie over de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad zet de commissaris-generaal het volgende uiteen: “Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_irak\\_veiligheidssituatie\\_20211124.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf) of

<https://www.cgvs.be/nl> ; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_iraq\\_security\\_situation\\_20220223.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten berrmbommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister

Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in voormelde Country Guidance Note over Irak van juni 2022 (p. 184-187).

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover de verwerende partij beschikt niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont evenmin persoonlijke omstandigheden aan die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze bevindingen worden door verzoeker niet betwist en vinden steun in het administratief dossier.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan gelet op voorgaande evenmin worden volgehouden.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Een schending van de overige middelen wordt niet aangetoond. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,  
mevr. I. VERLOOY,

De griffier,

I. VERLOOY

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,  
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

I. FLORIO